

מסכת יומא

פרק ז

א. בָּא לֹז כֶּהוּ גָּדוֹל לְקָרוֹת. אִם רְצָח לְקָרוֹת בְּבָגֵדי בּוֹזֵץ, קֹרֵא. וְאִם לֹא, קֹרֵא בְּאַצְטָלִית לְבָנָו מֵשָׁלוֹ. חָנָן הַכְּנָסָת נוֹטֵל סִפְר תּוֹרָה וּנוֹתֵנוּ לְרָאש הַכְּנָסָת, וּרְאש הַכְּנָסָת נוֹתֵנוּ לְסִגּוֹן, וְהַסְגּוֹן נוֹתֵנוּ לְכֶהוּ גָּדוֹל, וְכֶהוּ גָּדוֹל עוֹמֵד וּמִקְבֵּל וּקֹרֵא עוֹמֵד, וּקֹרֵא אַתְּרִי מוֹת וְאֵת בְּעֹשֶׂר. וּגְוִילָּל סִפְר תּוֹרָה וּמְנִיחָה בְּחִיקָוֹ, וְאָוּמָר, יוֹתֵר מִמָּה שְׁקָרָאתִי לְפִנֵּיכֶם כְּתוּב כֵּן, וּבְעֹשֶׂר עַלְיָה שְׁמָנָה בְּרָכוֹת, עַל הַתּוֹרָה, וּעַל הַעֲבוֹדָה, וּעַל הַהֲזָהָה, וּעַל מְחִילַת הַעֲזֹן, וּעַל הַמְּקֻדָּש בְּפִנֵּי עַצְמוֹ, וּעַל יִשְׂרָאֵל בְּפִנֵּי עַצְמוֹ וּעַל יְרוּשָׁלַיִם בְּפִנֵּי עַצְמָה וּעַל הַכְּהָנִים בְּפִנֵּי עַצְמוֹ וּעַל שָׁאָר הַתּוֹפֶלֶת:

ב. קָרוֹא כֶּהוּ גָּדוֹל כַּשְׁהוּא קֹרֵא, אִינוּ רָאוֹה פָּר וּשְׁעִיר הַנְּשָׁרָפִים. וּקָרוֹא פָּר וּשְׁעִיר הַנְּשָׁרָפִים, אִינוּ רָאוֹה כֶּהוּ גָּדוֹל כַּשְׁהוּא קֹרֵא. וְלֹא מִפְנֵי שֶׁאִינוּ רָשָׁאי, אֶלָּא שֶׁהִתְהַדֵּד רְחֹקָה, וּמְלָאכָת שְׁנֵיהָן שָׂוָה כְּאַחַת:

ג. אם בברגדי בויז קורא, קדש ידיו ורגליו, פשט ירד וטבל, עלה ונסתפג. היביאו לו בגדים זהב, ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ויצא ועשה את אילו ואת איל העם, ואת שבעת כבשים חמים בני שנה, דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר, עם תמיד של שחר היו קרבין, ופר העולה ושער הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של בין הארץים:

ד. קדש ידיו ורגליו, ופשט וירד וטבל ועלה ונסתפג. היביאו לו בגדים לבן, ולבש, וקדש ידיו ורגליו. נכנס להוצאה את הקפ ואת המחתה. קדש ידיו ורגליו, ופשט וירד וטבל, עלה ונסתפג. היביאו לו בגדים זהב ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ונכנס להקטרת קטרת של בין הארץים ולהטיב את הנרות, וקדש ידיו ורגליו, ופשט. היביאו לו בגדים עצמו, ולבש. ומלוין אותו עד ביתו. ויום טוב היה עושה לאוהבו בשעה שיצא בשלום מן הקדש:

ה. כהן גדול משמש בשמנת כלים. והקדיות בארכעה, בכתנת ומכנסים ומצעפת ואבטט. מוסיף עליו כהן גדול, חשן ואפוד ומעיל וציצ. באלו נשאלין באורים ותמים. ואין נשאלין אלא לאלה ולבית דין ולמי שהצבור צരיך בו:

